

BAJTÁRSI

LEVÉL

1953. VI. évf. 10. sz. levél. 93. oldal. Bregenz, 1953. nov. 10.

CSAK EGY KÖZBIZTONSÁGI SZERV, VAGY UJRA KÖZBIZTONSÁGI SZERVEK ?

Előző számunkban közölt fenti cikket a tanulmány szerzőjének szavaival azzal fejeztük be, hogy vegyük sorra az öt rendészet és hat szakszolgálat keretébe tartozó feladatokat. Így következik az a tanulmányban, de mi elhagyjuk azt, mert a feladatok felsorolására feleletet várunk Bajtársainktól, hogy ne csak egy-két cső foglalkozzék a közbiztonsági szolgálat jövőben megoldandó problémáival.

Az alábbiakban közöljük a fejtegetések utáni összefoglalást az eredeti szöveggel:

A részeire bontott közbiztonsági szolgálatnak mind az öt rendészetét és mind a hat szakszolgálatát mérlegre tettük, hogy lássuk, mikor tudjuk ezek körébe eső feladatokat tökéletesebben megoldani, akkor-e, ha két vagy akkor-e, ha egy közbiztonsági szerv működik az országban.

Altalában

1./ Vala enny rendészeti szolgálatot tökéletesebben lehet ellátni akkor, ha csak e g y közbiztonsági szerv van.

Részleteiben

a./ A közlekedési forgalomban várható nagy fellendülés következtében jelentkező súlyos feladatokkal csak egy, az ország egész területére illetékes, egységesen megszervezett közlekedési rendészet tud megbirkózni.

b./ A határrendészeti szolgálat ellátása csak egy kézben tartva helyes.

c./ A közrendészet mindkét főle rendszer mellett magas nivón tartható, de mégis sok szempontból előnyösebb, ha egy közbiztonsági szervezen belül építjük ki ezt a szolgálatot is.

d./ Ma már mind az államrendészeti, mind a bünyügyi rendészeti szolgálat csak akkor tud elfogadható eredményt felmutatni, ha mindkettőt egy közbiztonsági szerv keretén belül szervezzük meg.

2./ A szakszolgálatok közül a híradó - a műszaki és a nyilvántartó szakszolgálat csak abban az esetben fejleszthető ki úgy, hogy azok valóban hathatós támogatást tudjanak adni a rendészeteknek, ha csak egy közbiztonsági szervezen belül szervezzük meg őket. A többi szakszolgálat e szempontból indifferens.

Ha pedig e mérleg alapján eljutottunk annak a felismeréséhez, hogy a közbiztonsági szolgálat tökéletesebben, még hozzá sokkal

tökéletesebben látható el akkor, ha e g y és nem két közbiztonsági szervet állítunk be annak ellátására, akkor nincs kétség az iránt, hogy milyen elhatározásra jussunk - mert ez a szempont elsősorban az irányadó. Mivel a közbiztonság nivójának foka pro és kontra igen nagy befolyással van az állam életére mind politikai, mind gazdasági, mind társadalmi, mind egyéb más szempontból, arra kell törekednünk, hogy a lehető legmagasabb színvonalra emeljük az országban a közbiztonság állapotát.

Ha a nivó emelésének ez a módja, akkor ezt a megoldást kell választani, mert ezt kívánja az állam érdeke.

De túl ezen a már magában is döntő okon-még sok más egyéb indok is szól az e g y közbiztonsági szerv rendszer mellett.

KÖLTSÉGEK.

Első helyre kívánkozik ezek közül az a felette nyomós indok, hogy az e g y közbiztonsági szervvel megteremtett és fenntartott közbiztonság lényegesen kevesebbe kerül az államnak, mintha két szervet alkalmazunk arra. Sajnos, költségvetési számadatokkal nem tudom alátámasztani ezen állítást, de a józan logika útján is eljuthatunk állításom igazához.

Bár már az eddigiek során itt-ott rámutattam a megtakarítások lehetőségére, vegyük most mégegyszer rendszeres vizsgálat alá e szempontból a kérdést.

Az állami költségvetésnek a közbiztonság fenntartása érdekében beállított részét majdnem teljes egészében a közbiztonsági szervre, vagy szervekre fordítjuk. Ez összességében magában véve nagyon mondható.

Ha ezt az összeget nem kell felosztani két közbiztonsági szerv között, hanem azzal egy summában sáfárkodhatik az egy közbiztonsági szerv anyagi ügyeinek legfelsőbb intézője, ez már magában is előnyös. Köztudomású ugyanis, hogy egy nagy keretet mindig gazdaságosabban lehet felhasználni, akár a beruházások, akár a folyó kiadások fedezésénél, mint két felényi összegű kicsit.

Ennyit általában.

A költségvetési keret részben személyi, részben dologi kiadások fedezésére szolgál. Tegyük vizsgálat tárgyává először a személyi kiadásokat.

Ennek nagysága elsősorban a rendszeresített létszám nagyságától és összetételétől függ. Azt kell tehát tisztáznunk, hogy melyik esetben lesz ez a rendszeresített létszám kisebb és mikor lesz kevesebb az olyan személyek száma, akiknek magasabb illetményt kell fizetni?

Felelet: Az e g y közbiztonsági szerv rendszere mellett.

Ezen állítást az alábbiakkal támasztom alá:

1./ Egy közbiztonsági szerv rendszere esetében csak egy legfelsőbb közbiztonsági parancsnokság kell. -Egy város és az azt körülvevő vármegye területén működő közbiztonsági alakulatok főlé nem kell külön városi (:rendőrségi:) és külön vidéki (:csendőrségi:) parancsnokságot szervezni, hanem valamennyit egy parancsnokság alá lehet rendelni, mert hiszen ugyanahhoz a közbiztonsági testülethez tartoznak az alakulatok. Általában kevesebb parancsnokságra lesz szükség, ez pedig kevesebb parancsnokot és parancsnoki törzset, azaz kevesebb olyan személyt jelent, aki magasabb illetményre jogosult.

2./ Ha kevesebb a parancsnokságok száma, kevesebb hirodó vonalat, nyilvántartó központot, gazdasági hivatalt, egészségügyi szervet kell beállítani. Ezáltal igen sok hirodó, nyilvántartó, gazdasági, egészségügyi és irodai szakszemélyzet és segédszemélyzet rendszeresítése válik feleslegessé. Tudjuk, hogy nagyobb működési területtel bíró parancsnokok törzsét és beosztott személyzetét nagyobb létszámon kell tartani, mint a régi, kisebb területre illetékes parancsnokokét, de azt is tudjuk, hogy ezek a felemelt létszámú tör-

zsek még mindig jóval kevesebb főt számlálnak, mint volt két régi együtt. Ezen a vonalon tehát ismét tetemes létszám megtakarítás érhető el.

3./ Ugyancsak igen nagy megtakarítást érhetünk el a karhatalmi tartalék létszámánál is, mert egy város és az azt körülvevő vidék részére nem kell - mint a multban - külön-külön karhatalmi tartalékot beállítani és országos viszonylatban sem kell kétféle karhatalmi főtartalékot tartani. Az e téren elérhető létszám csökkentés különösen érezhetően leszorítja az összlétszámot s így a személyi kiadásokat is.

4./ Az egy közbiztonsági szerv rendszere mellett meg van minden feltétele annak, hogy a közbiztonsági szolgálat minden ágában mind a tiszti, mind a legénységi vonalon szakembereket állítsunk be. Ez pedig lehetővé teszi, hogy különösen az igazságügyi rendszetben és egyes szakszolgálatokban, ahol nem a mennyiségi, hanem a minőségi munka a döntő, létszám szerint kicsi, de érték szerint több erővel dolgozzunk. Anélkül, hogy szűkmarkoskodnánk a rendszeresített létszám megállapításánál, mégis kisebb létszámmal megelégedhetünk, mint amennyi volt vagy lenne két közbiztonsági szerv rendszere esetében.

Az itt felsorolt esetek és körülmények együttes hatásaként kétségtelenül komoly megtakarítás mutatkozik a személyi kiadások terén.

A dologi kiadások végösszegére is a rendszeresített létszám nagysága van legnagyobb befolyással.

Abból a tényből, hogy a rendszeresített létszám kisebb lesz, mint volt, a dologi kiadásokat illetően az következik, hogy kevesebb ruházatra, fegyverekre, felszerelési és lajtanyaberendezési tárgyra és elhelyezési épületekre lesz szükség. Izzal, hogy kevesebb parancsnokság lesz, kevesebb parancsnoksági épület, irodai berendezés, fűtés, világítás stb. kell.

Abból a tényből pedig, hogy az egy közbiztonsági szervnek nagyobb lesz a rendszeresített létszáma, mint volt, vagy lenne a kettőnek külön-külön, az következik, hogy a fegyverezethez, ruházathoz, műszaki eszközökhöz, felszerelési és berendezési tárgyakhoz tartozó egyes darabok beszerzéséről megrendeléseink aránytalanul nagyobb tömegű egységes árura szólnak, mint a multban a két testület hasonló megrendeléssel külön-külön és így természetesen olcsóbb beszerzési egységáratat érhetünk el.

A dologi kiadásoknál a megtakarítás - becslésem szerint - még jóval nagyobb összegre rug, mint a személyi kiadásoknál. A kettő pedig együtt annyi, amennyi nem lebecsülendő még egy államháztartásban sem.

Végül meg kell még jegyezmem azt, hogy ha - feltéve de meg nem engedve - az összes fenti következtetéseimben, amelyekkel azt igyekeztem bizonyítani, hogy az egy közbiztonsági szerv rendszer kevesebbe kerül, mint a kettős, tévedtem volna, még akkor is igazam van. Ha ugyanis az egy közbiztonsági szervvel fenntartott közbiztonság egy fillérrel sem kerülne kevesebbe az államnak, mint ha kettővel tartja azt fenn, az előbbi akkor is olcsóbb, mert ami egyforma kiadás mellett többéltesebben oldja meg a feladatokat, az mindig olcsóbb. (folytatjuk)

-o-o-o-o-

D.L. Örgy.

K Á R P Á T A L J A .

(folytatás)

Politikai - Katonai vonatkozások:

Az államok eredményes politikai vezetése el nem képzelhető megfelelő fegyveres erő nélkül. Hasánk a történelme során csak akkor került súlyos helyzetbe, ha fegyveres ereje meggyengült. A "nem akarok katonát látni" világban a farlasbörbe öltözött szomszédaink

ránkestek és ádigg marcangoltak, amíg Szt. István országának 2/3-át el nem vitték. Természetesen az olrabolt területek között szerepelt Kárpátalja is olyan nagyságban - a tisztán magyar lakta területekkel együtt - mint ahogy azt ma az oroszok birtokolják.

A cikkem bevezető részében kötelező ígéretet tettem, hogy megpróbálom a Bajtársaim elé tárni azokat az okokat, a melyek miatt Kárpátalja kérdése az emigráns sajtó hasábjain hosszú idő óta napirenden van. Sőt ezzel a kérdéssel összefüggően, nem lesz tulságosan nehéz feladat rávilágítani, ezen terület politikai és katonai fontosságára, nemcsak Magyarországra, de Nyugateurópa szemszögéből is. Kezdjük tehát:

Nagy Péter cár politikai végrendeletében meghagyta az oroszoknak, hogy nekik Magyarországot meg kell szerezniük és Moszkva fennhatósága alá helyezni!

Egy cseh történelemtudós tanulmányában azt fejtegette, hogy az északi és déli szlávok egyesülésének s ez által egy nagy és e y-séges szláv birodalom kialakításának egyedüli akadálya Magyarország, tehát el kell törölni a térképről.

Mi történt Nagy Péter cár testamentumának keresztülvitele érdekében?

Az 1848/49 évi magyar szabadságharc leverése érdekében az osztrák császár kérését az orosz cár hamar és örömmel teljesítette, mivel igen jó alkalomnak tartotta arra, hogy csapatai és szakemberei a magyar általános viszonyokkal közvetlenül megismerkedhessenek.

Oroszország erős expansiós politikát kezdett folytatni a Balkánon, melynek érdekében 1853-1856-ban megindította a Krim-i háborút. Ennek elvesztése után tovább folytatta a balkáni politikáját és ugyancsak Törökország ellen 1877-78-ban újabb támadást indított. A Monarchia nem nézte jó szemmel Oroszország terjeszkedési kísérleteit a Balkánon és a Földközi-tenger vidékén. A politikai feszültség levezetésére 1878-ban összehívott a berlini kongresszus. A kongresszus azonban a feszültséget levezetni nem tudta, hanem azt eredményezte, hogy az orosz-német viszony is megromlott. Ennek a helyzetnek lett egyenes következménye először a kettős - Német-Osztrák-Magyar- majd Oroszország bevonásával a hármasszövetség.

Oroszország viszont 1892-ben katonai szerződést kötött Franciaországgal, Anglia pedig kimondott németellenes politikát kezdett folytatni e szándék elején és 1904-ben megkötötte az angol-francia szerződést.

Ez volt a politikai helyzet nagyjából, amikor 1914-ben eldőrdült Princip revolvere. A nagy általánosságban ismertetett politikai feszültség mellett nagyban hozzájárultak a gazdasági okok is az első világháború kirobbanásához.

A háború megindulásakor az orosz hadsereg felvonulásának iránytűje a Kárpátokra mutatott, mégpedig sullyal a Dukla horpadástól a Tatárhágóig terjedő részre. Az orosz hadsereg emberben és anyagban való tulereje azonnal éreztette hatását, mivel már 1914. szeptember-októberében Lemberg elvesztése után, a hadsereg éle tulajutott a teljesen védetlen Uzsoki-Vereckei és Tatárhágói szorosokon, elfoglalta Máramaros-Ungvár térségében elterülő területeket. A legfelsőbb cári parancs pedig így szólt: Emberi és anyagi áldozatokra való tekintet nélkül Budapestet birtokba kell venni. A magyar csapatok hátsies küzdelme az iránytűt megfordította, amely Kievet Moszkva felé mutatott. Még sokan vagyunk, akiknek élénk emlékezetében élnek a dicsőséges duklai, uzsoki, vereckei, tatárhágói harcok, a méteres hómezőkön megvívott téli csaták a Kárpátok hegységeiben, a gorlicei áttörés stb.

Hiába volt a sok dicsőséges harc, hiábavaló volt a sok áldozat, a háborút elvesztettük! De nem a katonák vesztették el, hanem az a nemzetközi jellegű politikai dostruálás, hitszegés, árulás,

amit a Központi hatalmak belső országaiban elkövettek, a "nem akarok katonát látni" elv követői.

A párisi békek Hazánkat és ezzel együtt a Kárpátokat úgy felszeletelték, mint egy lakadalmi tortát és kiosztották olyan ujdonsult államirtókosok között, akik a Nyugat számára minden időben fontosnak bizonyult Kárpátok jelentőségét nem akarták megérteni és így teljesíteni képtelenek voltak azt a feladatot, amit a Kárpátok védelme a Nyugat számára jelent. Kötelességtudó, európai szerepre méltó nemzet mi magyarok voltunk ezer éven át. Amíg mi őr álltunk a Kárpátok vonalán, addig nyugodtan alhatott tőlünk nyugatra mindenki. A kik a Kárpátokat felaprották nemcsak rajtunk, önmagukon is bosszút álltak. A legnagyobb torta-szeletet a csehek kapták Kárpátaljával együtt, pedig Benes azért ragaszkodott oly görcsösen Kárpátaljához, mert már az első világháború alatti emigrációjában odaigért a Szovjetnek.

A párisi béke delegátusok nem látták, de érezték, hogy Kárpátalja a Nyugat szempontjából igen fontos terület. Ezen érzésük kapcsán azzal a kikötéssel itélték oda a cseheknek, hogy kötelesek autonómiát adni Kárpátaljának. A csehek ennek a feltételnek soha nem tettek eleget, de helyette már akkor katonai támaszpontokat engedtek át az oroszoknak.

Hitler is bosszút állt önmagán, amikor a bécsi döntések folytán szintén lakadalmi torta módjára aprózta fel a Kárpátok vonalát.

A párisi vak és bosszúvágy kielégítésére szolgáló békediktátumok elháríthatatlanul készítették elő a második világháborút. E borzalmas háborúban szintén a vesztesek oldalán harcoltunk, mely borzalmaiktól eltekintve abban is különbözött az elsőttől, hogy Hazánk nem a háború elején, hanem a végén jutott történelmünk legveszélyesebb helyzetébe.

Az első világháború az oroszok katonai összeomlásával és kommunista forradalomban nyert befejezést. Ez azonban a Nagy Péter cári végrendeletének teljesítését nem gátolta. Moszkva 1919-ben ügynökei: Kun Béla, Korvin-Klein Otto, Pogány József, Samuely Tibor, Góndor-Krausz stb. társai által akarta fennhatóságát kiterjeszteni Magyarországra. Népünk ellenállásán azonban megtört ez az aláváló kísérlet. Rövid egy év múlva Tuchacsevszky tük-t bizták meg 200.000 katonájával, hogy Középeurópát meghódítsa. Amikor Varsó alá értek a bolsevisták erői, Párisban a "L. Humanito" Tuchacsevszky főnyakéjét közbölte, a cseh ipari városokban öröm tüzeket gyújtottak, hogy jó az orosz. De örömük korainak bizonyult, mert a bolsevikli hadsereget Varsónál döntően megverték. E kudarc után az orosz vörös hadve visszavonult barlangjába a Ireml-be, de nem hajtotta álomra a fejét, hanem ördögi ügyességgel halászatot a zavarosban úgy, hogy Nagy Péter testamentumában elbírt követelmények nagy részének a Földközítengerre még nem tudott kijutni-eleget tett.

Magyarország tragédiája 1944-ben bontakozott ki a maga szörnyű valóságában. Az orosz seregeknek 1944. márciusában a Kárpátok északi-keleti részénél folyó Dnyeszterhez értek, s mivel a Mindenható a Kárpátok bérceit várrá avatta s annak védését a magyarra bízta, így Hazánk felségterületéhez tartozó, de hadászatiilag is legfontosabb részét, Uzsoltól-Tatárhágóig az I. magyar hadsereg védelmezte. Az oroszok ember és anyag fölényével szemben ezen feladat sikeres teljesítése nagyon nehéz volt s a védők ennek dacára is megfelelő feladatuknak. Stalin hiába adta ki külön parancsát a Tatárhágó elfoglalására, nem bírtak a hős magyar katona ellenállásával. Arulásra volt tehát szükség, mely nem is maradt el, mert a románok ebben a háborúban is elárulták szövetségeseiket és 1944. augusztus 24-én nemcsak a vörös hadsereghez csatlakoztak, hanem a szövetséges magyar és német hadseregek ellen is fordultak. Megnyitották a Kárpátok délkeleti -Tölgyes, Gyimes, Ojtoz, Tömös, Vöröstorony, Szurdok-szorosait

amelyeken át a vörös hadsereg a románok kalauzolása mellett énekelve vonulhatott be Hazánk délkeleti részébe.

Az említett árulás miatt az általános helyzet napról-napra, óráról-órára súlyosabb lett. A Kárpátoknak Tatárhágó és Uzsok közötti kapuit hatalmas erővel döngetik a vörös katonák, de nem bírják megnyitni. Pedig október első felében az oroszok már elfoglalták a Sebes-Körös és Tisza közötti területet, Bánát elfoglalása után a Tiszánál felzárkóztak, a legnagyobb erővel tombolt a debreceni páncélos csata, Szegednél és Szolnok alatt átkeltek a Tiszán. Ebben a helyzetben az I. magyar hadsereg bár a hátában súlyos harcok folytak, az egyetlen utánszállítási vonala is nagy veszélyben volt, szilárdan kitartott a Kárpátok gerincén. Az oroszok pedig mindent megkíséreltek és elkövettek hadseregünk felszámolására. Mint a partizánháború, gymesterei a Tatárhágó mögé ejtőernyőkkel dobáltak le partizánokat Kárpátaljára, de ez sem hozta meg a vörös eredményeket a ruszin lakosság hűsége miatt. A legválságosabb helyzetben parancsra hagyták ott a védők a Kárpátok koszorújának legfontosabb hágóját, Ami ezután történt, azért már nem a magyar katonák volt felelős.

Nem így történt azonban Szlovákiában, ahol a ledobált cseh és szlovák kommunista partizánokkal kirobbantották a besztercebányai vérengzést.

Kárpátalját a St. Germain szerződés Csehszlovákiába, tehát egy olyan államba kebelezték be, melynek e területre sem történelmi, sem földrajzi, sem gazdasági, sem néprajzi alapon jogigénye nem volt és nem is lehetett. Tény, hogy a nagyhatalmak adták át ezt a területet a cseheknek, de arra senki nem hatalmazta fel őket, hogy mint egy rossz cseh árut továbbadják a Szovjeteknek. Pedig ez megtörtént 1945. június 29-én, amikor Benes "végérvényesen" (?) átadta Kárpátalját Stalinnak. Így jutottak az oroszok Záhonnyig és mint megszállók Budapest-Bécsen át Linzig, Varsón át Berlinig. Valóváltották a II. világháborúban tehát az orosz bolsevisták Nagy Péter cár végrendeletét!

Nem rég jelent meg Kisbarnaki Farkas Ferenc vez. ezds. "Tatárhágó visszanez" című kitűnő katonai szakmunkája, melyben többek között a következő fontos megállapítás olvasható: "A Kárpátok hegyvonulata és a Dunavölgy ellülőnült vízrendszere rendkívüli hadászati jelentőséget ad ennek a területnek. Aki a Kárpát-medencét a hegyvonulataival uralja, az egyben uralja a Balkánt és oldalazó felvése miatt a Berlin-Varsó-Moszkva főhadászati irányt. Aki a Kárpátok által alkotott vársorozatban ül, az aránylag könnyűszerrel lezárhatja - még a motor évszázadában is - azt a korlátolt számú kaput, ahonnan a hadászati fontos pontok lo-rohanhatók. Semiféle előretörés Nyugat, vagy Kelet irányában nem hajtható végre megbízhatóan addig, amíg a Kárpát-medence nincs biztosan kézben. Ezért folyt a múltban annyi vér e területért és ennek a területnek megvédéséért."

Bajtársaim! Az idézett szakszerű megállapítással is bizonyított, hogy miért tartja az emigráns sajtó Kárpátalja kérdését állandóan napirenden és miért szeretné Ukrajna megkapni az új rendezés alkalmával ezt a területet. Kárpátalja ruszin hazafiai a magyar hazafiakkal vannak szövetségben és a felszabadítási közös küzdelmünk arra irányul, hogy Kárpátalja ruszin népe visszatérjen az országhoz, a népeknek a közösségébe, amelyekkel a magyar államban évszázadokon át élte a maga ruszin életét és együtt vigyázott a Kárpátok kapujára!

Meg nem alluvó hittel és szent meggyőződéssel vallom, hogy a történelmi Magyarország ezen igen fontos, az Isten által is oly szépen alkotott területét - belátható időn belül már - ismét a kastollas csendőrök fogják portyázni.

-Árdánházy-

AHOGYAN MI LÁTJUK.

Az eltelt hónap leforgása alatt három fontosabb esemény körül vajudott a nyugati szabad világ: 1./Trieszti kérdés. 2./A koreai kommunista tájékoztatók a hadifogoly táborban és a koreai politikai konferencia. 3./Luganoi négyhatalmi értekezlet.

A trieszti kérdésben mintha a jugoszláv magatartás engedett volna merevségéből, mert hajlandónak mutatkozik Jugoszlávia egy öt hatalmi konferencián megtárgyalni ezen ügyet, amelyen mellette Franciaország, Amerika, Anglia és Olaszország képviselői vennének részt. A hiba csak ott van, hogy ennek előfeltételként olyan követelést támaszt, amelyet az olaszok el nem fogadnak. Időközben Trieszt a zónájában tüntetések zajlottak le, melynek eddig hat halálos és több sebesült áldozata van.

Talán ez ügyben is megkapta Titó barátjától Malenkovtól a titkos utasítást, hogy minél későbbi időre el kell adni a döntést s közben tüntetéseket provokálni, hiszen az emberi élet nekik nem számottevő tényező. Fontos az elégtelenség állandó szítása és felszínen tartása, mert csak ezen keresztül tudják céljaikat fokozatosan megvalósítani.

A koreai kommunista tájékoztató megbeszélések, illetve rábeszélések az ottani hadifoglyoknak, hogy térjenek vissza kommunista uralom alatt álló hazájukba, több mint 40 napja tartanak. Az ezideig megjelent hadifoglyok 97%-a választotta a szabad világot s közben a rábeszélő kommunista ügynököket nem éppen papírra való szavakkal szidalmazták s azonosan nyilatkoztak a szovjet paradicsomról is. Ezt tapasztalván a kommunista kiküldöttek, minél hosszabb időre akarják kitolni tájékoztató előadásait, melyeknek december 23-ig befejezést kellene nyerni.

Az eddigi rendelkezésükre álló 45 nappól csak 6 napot használtak fel előadásaik megtartására, míg a többi különböző ürügyekkel elszabotálták. Vagy olyan hívtársakkal álltak elő pl. a megjelenni nem akaró hadifoglyokat karhatalommal állítsa elő az öt hatalmi semleges hazatelepítési bizottság vezetője, vagy hogy nem a 25-ös, hanem a 28-as barakkban tartozkodó hadifoglyokat vezessék elő, avagy az egyes hadifoglyokkal óráig foglalkoztak és így fordult elő e hó 5-én, hogy az elővezetett 500 hadifogoly közül csak 136 foglalkoztak és a hosszantartó rábeszélésük dacára ezek közül is 134 a szabad világot választotta és csak 2 akart kommunisták által uralt hazájába visszatérni.

Céljuk tehát a szabotálás és az időhúzás, mert belátták az eddigi alapján rábeszélésük sikertelenségét az "elvtársak" vagy pedig azt remélik, hogy rábeszélésüket a megszabott határidőn túl is folytathatják és talán az is feltehető róluk, hogy lehetetlen kivánságaik nem teljesítésével az őthatalmi semleges hazatelepítési bizottságot akarják sikertelenségük okozójának feltüntetni. A parasz nokló indiai tábornok kijelentette, hogy ha tovább is folytatják a kommunisták halogató taktikájukat, úgy az indiai őrség tisztjeivel fogja a hadifoglyok kikérdezését eszközölni.

A koreai politikai konferencia az összehívására előirt határidő letelte után már odáig jutott, hogy az eddigi ellentétek kiküszöbölését albizottsághoz utalták és ez már két ízben ült össze sikertellenül. A tapasztalat azt mutatja, hogy az albizottsági tárgyalások nem hoznak eredményt.

Az előzőekben említett két kérdés megoldásával a Nyugat még mindig próbálkozik és újabb lehetőségekkel kísérletezik, holott meggyőződhetett volna legutóbb a luganoi konferenciára való orosz meghívással kapcsolatban, hogy ez nem célravezető. Ennek a konferenciának az egybehívására a hónapok óta tartó jegyzékváltások és a nyugati engedékenység hiábváló volt, mert a szovjet nem remélt abból hasznot saját részére, nem találta azt céljai előbbrevitelére

alkalmasnak, így tehát olyan követelést állított fel, mely a Nyugat részéről a teljes deferálás nélkül nem teljesíthető.

Bárcsak eljutnának a szabad világ Vezetői annak a meglátására, hogy a szovjettel való minden alkudozás, engedékenység s szerződések megkötése felesleges! Csak azokat fogadják el, melyek számára előnyt jelentenek s a megkötni kényszerült szerződést is papírrongyként tüzbodobja abban a pillanatban, amikor annak teljesítéséből rá hátrány származhat!

-o-o-o-o-

AKIK MINDEG MAGYAROK MARADNAK!

Az alábbi levelet kaptuk egyik Bajtársunktól: "F. I. Szerkesztősége! Egy kérésem volna. Mígpedig az, hogy a kisfiam részére nem tudnának magyar A. B. C. könyvet szerezni. Sajnos, itt Kanadában azt nem tudom megszerezni. Jövőre megy a fiam iskolába és ezt az A. B. C. könyvet ezért szeretném megszerezni. A jól iskolába fog járni, de én magam szeretném a magyar nyelvre megtanítani, hogy megmaradjon magyarnak.

Egyébként az MKCSBK tagja vagyok. Amennyiben a könyvet lehetséges megszerezni, úgy kérnék belőle két db.-t, a második egy másik Bajtársunknak kellene. Bajtársi üdvözlettel: Montreal 1953. IX. 18. Cs. F."

Mi sem természetesebb, hogy a könyveket beszereztük és postán elhirdítettük Bajtársunk részére, de erről beszéljen helyettünk az ő Montrealban 1953. október 28-án kelt levele.

"Kedves Bajtárs! A szeptember 29-én kelt levelet megkaptam. Nagyon köszönöm. Igazán boldog vagyok, hogy mégis csak a Bajtársi Közösségünk útján tudtam a magyar A. B. C. könyvet megszerezni. A könyveket október 24-én kaptam meg. Így legalább már tudok esténként a kis fiamnak egy pár magyar betűt megtanítani. Ez nagyon fontos, ha azt akarjuk, hogy a gyermekeink megmaradjanak magyarnak. Azt nem akarom megérni, mint a régi kanadásiaink, hogy a gyermekeik elfelejtik már a magyar szót.

A jelvényt már megkaptam, amit büszkén is viselek, mert én sehol sem hallgattam azt el, hogy csendőr voltam, de úgy is érzek a mai napig is.

Még egyszer nagyon köszönöm a könyveket, bajtársi üdvözlettel. Cs. F."

A fentiekhez ugyszólván minden kommentár felesleges. A levelekből mindenki megállapíthatja, hogy annak írója nemcsak hivatelti magát magyarnak, hanem vallja is magyarságát. Helyesen értelmezi, "hogy nyelvében él a nemzet" és eleve gondoskodik arról, hogy utódjai apjukhoz hasonló jó magyarok legyenek. Legyen példája követendő mind-azok számára, akik idegenben másféppen gondolkoznak.

-o-o-o-o-

"A BAJTÁRSI LEVÉL" ÉVFORDULÓJÁRAK

Ezelőtt pontosan öt évvel, naptári övek szerint tehát immáron a 6. évben jelent meg lapunk első száma. Ha valaki az első példányt kezébe veszi és azt a jelenlappal csak külsőleg, tehát látszatra is összehasonlítja, mindjárt megállapíthatja a különbséget. És a tartalom, a benső? Sokkal nyilvánosabb, hogy ugyanazt a szalmánkba vágó s e mellett közös magyar céljainkat szolgáló, hazánkba való visszatérés szellemét tápláló, erősítő s ennek útjait egyengető.

Mindezeket az önzetlen bajtársi támogatás mellett, bármely irányban való elkötelezés nélkül, saját erőnkkel értük el s éppen ezért értékes és maradandó! Alapelveinkből egy jótányit sem engedve továbbra is járjuk a magunk sajátos magyar csendőr útját, mely végül is hön öhajtott célunkhoz: Hazánkba való visszatéréshez s hivatásunk megkezdéséhez vezet!

Köszönjük az önzetlen bajtársi támogatást mindazoknak, akik verejtékes munkával szerzett keresményükből elvont anyagiakkal lehetővé tették közös célunk kimunkálását s kérjük azt a jövőre is, hogy magyar csendőr egységünk további megőrzésével ezután is példát mutathassunk a még mindig széthúzó magyar emigrációnak.

-0-0-0-0-0-

**KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI
ÜZENETEK.**

Köszönet DOBOSI SZABO LÁSZLO festőművésznek. Évfordulónk alkalmából megjelent ezen számunkban mondunk hálás köszönetet címlapunk tervezőjének és megajánlójának, az Argentinában élő kiváló magyar festőművésznek DOBOSI SZABO LÁSZLONAK, aki ott ni eredményekben gazdag ívészetével dicsőséget szerzett a magyar névnek. Nagy sikert aratott Eva Peron portréjával, melyet a grafikus szakszervezet szék-házának számára festett. Kísérje sok siker további munkásságát!

Központi Segítőalap létesítése. A MKCSBK Vezetősége "Központi Segítő Alap" létesítést határozta el. Indokok: 1./Központilag jobban nyilvántarthatók a segítésre tényleg rászorulóknak, mint az elszigetelt egyes csoportoknál. 2./Gyorsabb a megsegítés. 2./Sürgős esetekben a közellét miatt azonnali segítséget nyújthat.

Felkérjük a már működő csö. csoportok segítő alapjainak kezelőit, hogy a fenti alap működhetőségét anyagi támogatással segítsék elő. Ugyancsak erre kérjük a még segítő alap helyül működő csö. csoportok terület, csoport stb. vezetőit is.

A központi alap létesítése nem érinti a már működő csö. csoportok segítő alapjainak önálló működését és közvetlen segítségét, csak az a Vezetőségünk hűrelme, hogy az általuk eszközölt segítséget írásban oda tudtuk adni.

A központi segítő alap kezelősége a bevételekről és kiadásokról pontos számadást vezet s mérlegét félévenként a B.L.-ben is közzéteszi. Cím: Polkusházy, Salzburg Sterneck Str. 9.

Ezzel kapcsolatosan felhívjuk a figyelmet, hogy **Karácsonyi segélyezésre** rászorulóknak életkörülményeik rövid leírásával és családtagjaik korának és nemének feltüntetésével f.évi december hó 10-ig jelentkezzenek.

Központunk ezideig Austria és Németország területén 30 segélyezésre rászoruló csö. családot tart nyilván. De bizonyára vannak többen is s így arra kérjük jobb körülmények között élő Bajtársainkat, hogy ha tudnak segélyezésre szorulókról, úgy helyettük a fentieknek megfelelő adatokat hozzák tudomásunkra.

Cső. jelvények érvénytelenítése. A 9., 31., 58. és 266 sz. jelvényeket, mert azokat az igénylők kézhez nem vették, érvényteleneknek tekintti Központi Vezetőségünk. Pótlásuk iránt intézkedett.

Itt hívja fel a figyelmet arra is, hogy elvesztett vagy kézhez nem vett jelvényeket érvénytelenítés végett a jövőben is be kell jelenteni.

RAGO JÁNOS örm. bajtársunk f.évi szeptember hó 19-én tartotta esküvőjét TÖZSÉR BORBÁLAVAL. Öszinte szerencsekívánatainkat fejezzük ki az egybekeltelnek, kísérje frigyüket Isten bőséges áldása. A szép kis esküvőn 10 bajtársunk volt jelen.

Az argentiniai csendőr bajtársi kör a Platanosi Magyar Intézet javára rendezett gyűjtésből 175.000 pesot adományozott az Intézet céljaira.

Örömmel hozzuk ezt nyilvánosságra, mert ez is bizonyítja arra, hogy a magyar csendőr magyar célokért mindenkor kész áldozni.

Ezúton köszönjük és nyújtázzuk az Ön hozzájárulását a B.L.-re

Két új magyar menekült érkezett a Tiszántulról a közelmúlt napokban Németországba és elmondották az otthoni siralmas állapotokat. A Tiszántul, ha nem is szeges drotkból képezett vasfüggöny, de lelki vasfüggöny választja el Budapeستől. Állandóan fokozódik az elégtelenség különösen a földművesek körében. Nagy Imre miniszterelnök júliusi beszéde után tömeges tüntetések voltak Tiszadadán, Hajdúszoboszlón és Debrecenben, amelyeken a kolhosok azonnali feloszlátást követeltek. A tiszadadi anyira elfajult, hogy az ÁVO-sok a tömegbe löttek és ennek öt halálos és több sebesült áldozata volt. A tüntetések után hosszabb ideig ÁVO-s alakulatok és motorizált rendőrszázadok egységgel állandóan portyázták az elégtelenségi fészkeket.

Szolgálatból gyalog tették meg az utat Szegedig és T. Sz. 7s. földjein is alig dolgoztak itt-ott kisebb csoportok. Nem voltak a gazdák a szabotázssal próbálják megnehezíteni és megrövidíteni az erőszakos uralmat.

A párt funkcionáriusok sem olyan nagy legények már, mint 2-3 évvel ezelőtt voltak, csak revolverrel mernek az utcán közlekedni s egymást öljük a fokozatos sikertelenségért.

Elbeszélésük tökéletesen indokolta teszi Nagy Imre jelenlegi miniszterelnök okt. 19-én, a Földmívelési szakértő kel tartott értekezleten való beismerését, miszerint az ország élelmiszer tartaléka oly csekély, hogy az a latosság szükségletét sem fedezi. A népi gazdálkodás anyira visszamaradt, hogy a termelés még mindig nem éri el a háború előtti állapotokat. Felemlítette azt is, hogy a szeretése átla sulya nem haladja meg 25-30 kg-t. Így néz ki a kommunista paradicsom!

Iránban szep. hó folyamán törvényt hoztak, mely szerint már a kommunista szervezkedésben való részvétel is halállal büntetendő.

Nem volna cél-irányos a nyug. szabad Nyugaton a kommunisták nyílt és törvényes alapokon nyugvó működését beszüntetni? (Szerk.)

Kelet-Németországban okt. hóban a partizán tevékenység fokozódott. Több ezer főt meghaladó kommunista ellenes partizánok vasúti be rendezések és más ellátási vonalak ellen intőznek hatásos támadásokat. E partizánok között sok az orosz katonaszökevény és az úgynevezett "népi rendőr". A jók szervezett partizán egységek megsemmisítésére Kelet-Berlin környékén újabbban 3000 szovjet katonát összpontosítottak.

Egyik Skotország-i faluban meghalt egy 7 éves lány. Az orvos arzen mérgezést állapított meg. A gyermek szülei - a nyomozás szerint - minden gyanu felül álltak. Így hosszú ideig nem sikerült rájönni, hogy honnét kerülhetett ez a veszedelmes mérge a lányra szervezetébe. Végül is egy törvényszéki orvos oldotta meg a rejtélyt: Régi, arzen tartalmu tapéta - amelyet ma már nem gyártanak - fedte a szoba falait, amelyben a gyermek is lakott. A tapéta idővel elpneveszedett s felületén egy különös mérgező hatású arzenvegyület képződött, amelyből valami úton egész parányi adag a gyermek szervezetébe került és halálát okozta.

MANUSKRIP T - K É Z I R A T ! A B S E N D E R , A D R E S S E : G I M .
B . L . S Z E R K E S Z T Ö S É G E , B R E G E N Z , L a g e r V o r t l o s t e r , B a r a c k e 2 .

DRUCKSACHE. An Herrn.
PERIODIQUE. Msr.
PRINTED MATTER. Mr.

Dr. REKTOR BÉLA
1882 EAST 66ST.
CLEVELAND, 3 Ohio

USA.

MIT FLUGPOST
PAR AVION

